

PROTOKOLLAT

med tilkendegivelse af 5. november 2010

i

Afskedigelsesnævns sag:

Lærernes Centralorganisation

for

Danmarks Lærerforening

for

A

(advokat Peter Breum)

mod

Høje Taastrup Kommune

(advokat Elsebeth Aaes-Jørgensen)

Sagen forhandlede den 5. november 2010.

Afskedigelsesnævnet – nedsat i henhold til LC-overenskomstens § 20 – bestod af Karen Andersen og Steen Dam, begge udpeget af klager, Jesper Lykke Christensen og Erik B. Christiansen, begge udpeget af indklagede, samt – som opmand – undertegnede højesteretsdommer Lene Pagter Kristensen.

Som procedør for klager mødte advokat Peter Breum.

Som procedør for indklagede mødte advokat Elsebeth Aaes-Jørgensen.

Klager nedlagde påstand om, at indklagede skal tilpligtes at betale en efter nævnets skøn fastsat godtgørelse for urimelig afskedigelse med procesrenter fra klagesagens anlæg.

Indklagede nedlagde påstand om frifindelse.

Der blev afgivet forklaringer af A, skoleleder Marianne Witt, tidl. centerchef Holger Olsen, leder af indskolingen Lise Bangsgaard, viceskoleinspektør Poul Mogensen og kontorchef Bjarne Hansen

Sagen procederedes.

Der kunne ikke opnås flertal for en afgørelse blandt de af parterne valgte medlemmer af afskedigelsesnævnet. Afgørelsen skulle herefter træffes af opmanden, der udtalte:

Efter de afgivne forklaringer må det lægges til grund, at begivenhedsforløbet i sagen har været følgende:

A lod sig den 12. februar 2009 sygemelde efter en samtale med skoleleder Marianne Witt, hvorunder denne havde foreholdt Louise, at der måtte findes en løsning på et samarbejdsproblem, som var opstået mellem A og en kollega, der var klasselærer for As søn. Marianne Witts forsøg under samtalen på at motivere A til at medvirke til at finde en løsning var således forgæves, idet A kun kunne se, at det var kollegaen, som havde et problem. A var herefter sygemeldt i mere end to måneder. Hun havde tidligere – i 2007 – været sygemeldt i en måned i tilknytning til en konflikt med en anden kollega, som havde været lærer for hendes søn, hvilken konflikt havde skabt splid i lærerkollegiet.

A fik under sin sygemelding sine børn flyttet til en anden skole, og efter en omsorgssamtale den 23. april 2009 blev hun delvis raskmeldt, således at hun genoptog sin undervisning, men indtil videre ikke skulle deltage i de interne lærermøder mv. Det må i den forbindelse anses for aftalt under omsorgssamtalen, at hun skulle medvirke til at få genetableret et godt kollegialt forhold til den pågældende kollega, og at hun med henblik herpå ville blive indkaldt til samtaler med Marianne Witt. Hun blev herefter den 18. maj 2009 indkaldt til en samtale med Marianne Witt. Der er givet modstridende forklaringer om samtaleforløbet, men det kan i hvert fald lægges til grund, at det ikke på mødet lykkedes at nå frem til en fælles forståelse af problemerne. Det må endvidere lægges til grund, at A den 19. maj 2009 opsøgte den pågældende kollega på en måde, som var medvirkende til at skærpe konflikten mellem dem, og at hun under et efterfølgende møde med Marianne Witt, hvorunder også viceinspektør Poul Mogensen var til stede, i første omgang benægtede forløbet, men efter at være blevet konfronteret med kollegaen bekræftede dette. Da hun blev foreholdt, at hendes ageren ikke var i orden, og at hun var nødt til at indgå i en proces, hvorefter tingene blev talt igennem, meddelte hun Marianne Witt, at hun ikke mere ønskede at tale alene med denne. Hun beskyldte i den forbindelse Marianne Witt for at fordreje hendes ord, hvorfor hun ikke havde tillid til hende som skoleleder, og hun sygemeldte sig herefter på ny. Hun blev derpå indkaldt til en

tjenstlig samtale den 27. maj 2009, som dog ikke fandt sted, da hun samme morgen meddelte, at hun var for syg til at komme til samtalen.

Jeg finder, at det på baggrund af det beskrevne forløb kan lægges til grund, at A har været årsag til, at der i lærerkollegiet var blevet skabt en kollegial konflikt, som hun måtte være klar over, at skoleledelsen var nødt til at reagere på, og at skoleledelsen herefter gennem et længere forløb har forsøgt at genetablere et fornuftigt samarbejds-klima, hvilket blev modarbejdet fra As side som følge af, at hun manglede viljen og/eller evnen til at indgå i et positivt samarbejde med skoleledelsen herom. Det kan på denne baggrund ikke kritiseres, at skolens ledelse som følge heraf mistede tilliden til, at hun evnede at indgå i et fornuftigt samarbejde, og at kommunen i konsekvens heraf valgte at afskedige hende med sædvanligt varsel uden at give hende yderligere muligheder for at rette op på forholdet og uden at tilbyde hende ansættelse på en anden skole. Det bemærkes herved, at det ikke kan anses for godtgjort, at hun var blevet stillet en sådan omplacering i udsigt.

En eventuel kendelse vil på denne baggrund falde ud til fordel for den af indklagede nedlagte frifindelsespåstand.

Parterne var enige om at tage denne tilkendegivelse til efterretning med samme virkning som en kendelse i sagen. Der var endvidere enighed om, at hver part bærer egne omkostninger ved sagens behandling og halvdelen af udgiften til opmanden.

Sagen sluttet.

København, den 11. november 2010.

Lene Pagter Kristensen